

ИЛКА БИРОВА

КАВАЛЕРИ, КЪДЕ СТЕ?

chitanka.info

Кавалерството днес е на изчезване. Не е като през миналите векове. Тогава кавалерите са отивали на дуел, за да защитят честта на любимата си, или са се сражавали с вятърни мелници за своята Дулсинея. Днес всички много бързат и са уморени от куп задължения. В това препускане хората почти забравят, че все пак са родени като мъже или жени. Носят дрехи унисекс, ползват козметика унисекс и често половете си сменят ролите, а понякога хората съзнателно сменят пола си. Какво да се прави — свободен свят! Жените отдавна работят в много мъжки професии и поемат отговорност наравно със силния пол. Но все пак ние виждаме света по различен начин и имаме свои специфични потребности. Една от тях е кавалерството.

Казвам това, защото съм жена. На всяка от нас, макар и да не си го признава, ако е феминистка, ѝ се иска да се чувства дама и да усеща кавалерско отношение към себе си: и на пътя, и в магазина, и в дома си. Жената си остава жена, дори и когато става въпрос, да речем, за жена-багеристка. Тя винаги очаква „мъжкият“ багер да ѝ даде път или поне да би бил с клаксона, че я е забелязал. Жената очаква да бъде ухажвана и харесвана. Това е така, защото тя ражда живота и е отговорна за него, а в същото време е по-слаба и крехка физически. Затова очаква кавалерски жестове. Но днес в бита ни те са станали екзотична рядкост.

Наскоро в трамвая се качи една жена в чаровна възраст, която трудно стоеше на краката си, а нямаше свободни места.

Аз станах и ѝ предложих моето. Тя благодари и отказа, защото скоро слизаше. Но добави с усмивка: Ако бяха станали някои от седналите мъже, щях да ги снимам за спомен, като отличници. Спомних си, че в детството ми в училище окачваха снимките на най-добрите ученици, като пример за подражание. В тази връзка се сещам за един хубав виц. В трамвая една жена се оглежда за свободни места и пита на висок глас: Тук няма ли кавалери? Един от седящите мъже ѝ отговаря: Кавалери има, но места няма.

Да бъдеш кавалер не е толкова трудно. Трябва само да си научен и да поискаш да бъдеш такъв: да направиш път, да отстъпиш място, да целунеш ръка на някоя жена, за да се почувства тя истинска дама. Това не ти коства нищо, а струва много. Защото прави живота ни по-красив.

Както вече казах, кавалерите днес са много дефицитни. И се нуждаят от специален закон за закрила, а също от нашите стимули и

висока оценка. За да не изчезнат съвсем като човешки вид. Това е така сигурно защото и дамите не се срещат на всяка крачка. Когато една дама срещне своя кавалер, това е истинско чудо и повод за голяма радост. Дали те са заедно само временно или ще останат така до края — един Господ знае. Животът е кратък и променлив и в него най-постоянно присъстват временните неща. Тогава как да им се радваме, ако са хубави?!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.